

være parlamentarisk tilstedeligt, og den højtærede Formand vilde straks paatale det. Den højtærede Formand nikker, jeg forstaar det saa godt. Jeg bruger derfor selvfølgelig heller ikke dette Udtryk, men der er sikkert ude omkring i Landet mange, der ikke ville finde det uforklarligt, om jeg brugte en saadan Betegnelse om den Behandling, her foregaar.

Jeg forstaar oprigtig talt ikke, hvorfor der stilles Ændringsforslag til de her foreliggende Love fra andre Sider i Salen, i alt Fald fra ærede Medlemmer af Flertallet. Man kan forklare sig, at vi stille Ændringsforslag, thi vi kendte paa Forhaand intet til disse Beslutninger om, at ethvert Forslag, selv et nok saa billigt og retfærdigt, skulde forkastes. Men man maatte da vide det fra Flertallets Side, saa hvorfor Medlemmer af dette Flertal stille Ændringsforslag, som de paa Forhaand vide ere dødsdømte, forstaar jeg ikke. Vore Ændringsforslag have jo til lige til Hensigt at klargøre Stillingen for Befolkningen: falde de her, rejse de sig igen, sagde jeg i Gaar. Det er altsaa naturligt, at vi stille Ændringsforslag, men hvorfor man fra andre Sider gør det, forstaar jeg ikke.

Der er blevet sagt tidligere — det var Venstres Standpunkt i mange Aar —, at Landstingets Opgave væsentlig var at læse Korrektur paa Folketingets Lovforslag, i hvert Fald paa Finansloven. Jeg anerkender, det var en god og demokratisk Opfattelse. Under parlamentariske Tilstande bør Landstinget have den Stilling, at læse Korrektur paa Folketingets Lovforslag. Det kan undertiden ogsaa behøves. Men nu er Situationen forandret saadan, at nu har Folketinget ikke en Gang Lov til at læse Korrektur paa Landstingets Forslag, selv om det er nok saa nødvendigt. Det ærede Medlem for Løvel (A. Nielsen) forstaar, at det ikke er med syndelig Lyst, jeg nu giver mig til at anbefale de Ændringsforslag, vi have stillet, thi jeg ved, at de have ikke praktisk Betydning, om de end ere aldrig saa sagligt berettigede. Om de end kun gaa ud paa en Rettelse af et forkert Punktum eller et galt Paragraftal, ville de blive forkastede. Jeg anbefaler dem alligevel, jeg overvinder min Ulyst, jeg gør det af Hensyn til den Befolkning, som har Krav paa, at dens Repræsentanter gøre deres til at klare Situationen.

Det første Ændringsforslag af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 11te Valgkreds (S. Olsen) og mig paa vor Gruppens

Vegne er dette, at der skal finde en Vurdering Sted hvert 5te og ikke, som af Landstinget foreslaaet, hvert 10de Aar. Det er et Tilbageskridt, der er foregaaet. Den ærede Ordfører talte næsten med Begejstring om Fremskridtene i disse Lovforslag siden i Fjor. Jeg synes, det er Tilbageskridt næsten alt sammen. Udeladelse af tvungen Selvangivelse paa Formueskatten, hvilket umaadeligt Tilbageskridt er ikke det, Indsnævringen af de kommunale Vedtægter, er det ikke et vældigt Tilbageskridt? Dette, at der kun skal vurderes hvert 10de Aar, er sikkert ogsaa et Tilbageskridt ikke mindst ud fra vort Syn, som jeg ved, det ærede Medlem for Vraa (Thomas Larsen) deler, paa Ejendoms skatten og dens fremtidige Betydning. Vi kunde fra vor Side have Lyst til at følge den Anvisning, som baade den ærede Ordfører og den ærede Finansminister have givet, til at komme til en ren Jord skyld eller Grundværdiskat i Stedet for, hvad vi nu faa, der hverken er den rationelle Ejendomsskyld fra i Fjor eller en ren Grundskat, men den ærede Finansminister og Ordføreren finde begge, at det lader sig ikke gøre ved et Pennestrøg. Vi fastholde dog, at hvert 5te Aar skal der finde en Vurdering Sted, og vi foreslaa i § 2, at Arealet vurderes særskilt. Vi opnaa derved at naa Grundlaget for en kommende Udvikling netop i den Retning, jeg ved, den ærede Ordfører ønsker at gaa. Allerede nu kunde man gaa saa vidt, at man paa Grundlag af den femaarige Vurdering af Areal særskilt gennemførte en Værdistigningsskat, hvorved man ramte den Værdistigning, som er foregaaet i de 5 Aar, og som skyldtes Samfundets Udvikling. En fornuftigere Skat kunde vanskeligt findes. Havde vi haft den for adskillige Aar siden, vilde Kommuner som Sundbyerne og Esbjerg og andre Kommuner, der nu sidde haardt i det, være saa velstillede, at de slet ikke behøvede at opkræve almindelig Skat. Vi foreslaa, at denne Værdistigningsskat deles ligeligt mellem Stat og Kommune, saa at Staten faar 1 pCt. og Kommunen 1 pCt.

Under Ændringsforslag Nr. 6 foreslaa vi, at Lyngby og Søllerød Kommuner lige stilles med Gentofte og Kjøbenhavn med Hensyn til Fritagelse for Ejendomsskyld paa Huse med smaa Lejligheder. Jeg nævnte allerede i Gaar, at disse Kjøbenhavns nordlige Nabokommuner ville lide saa stærkt under Skatteloven, at der er Grund til paa alle Omraader, hvor det kan lade sig gøre, at lempe Forholdene efter